

1937 1. April 1893: Æneste Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Flytning af Viborg Station. 1938

geringen afgøre Valget; enten det falder ud i vor eller i det andet Tings Favør, ville vi have Ende paa Sagen. Det er et Skridt hen imod en Afgørelse, og dersom det ogsaa fastses, ser jeg ikke, hvorledes man skal kunne komme til nogen Afgørelse. Jeg skal derfor indstændig anmode om, at Landstinget saa meget her bort fra Principper, at det kan stemme for den Indstilling, der foreligger fra Fællesudvalgets Flertal, og at vi dermed kunne saa denne Sag ud af Verden paa en, som jeg haaber, god Maade.

Breinholt: Som man tilstrækkeligt vil vide af min Optraeden under denne Sag haabede ved 2den og 3dje Behandling, er det klart, at jeg lige saa lidt finder Behag i Folketingets som i Landstingets Afgørelse, og jeg har derfor ikke kunnet tiltræde Fællesudvalgets Flertals Indstilling om at give Ministeren Valget mellem de to Afgørelser, da jeg ikke synes om nogen af dem. Naar jeg derimod har tiltraadt og ogsaa vil stemme for Mindretallets Indstilling, der gaar ud paa at fastholde Landstingets Afgørelse, da sker det alene, fordi Sagen da endnu vil staa aaben, idet jeg er sikker paa, at der saa vil komme til en foreligger uoverensstemmende Afgørelse i Tingenes Med dette Forbehold erklærer jeg at ville stemme for Mindretallets Indstilling.

Stilling: Jeg vil tillade mig at anbefale Tinget, at vi her følge Flertallets Indstilling. Af de Grunde som jeg ved sidste Behandling tillod mig at anføre, er det netop for de lokale Interesser, der meget rigtig bleve fremhævede af den ærede Drøfter, af stor Betydning, at der kommer en Afgørelse, og de lokale Interesser, der her staa paa Spil, kunne dog maaſte nok fordre, at der tages saa meget Hensyn til dem, at man lægger Sagen i Ministerens Haand i Forventning om, at han vil varetage baade de lokale Interesser og Statskassens Interesser. I denne Henseende foretkommer det mig, at Udvalgets Flertals Indstilling er saa mindre kommende, at jeg meget vil anbefale Tinget at følge den.

Judenrigsministeren (Inger Slev): Det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, talte igen om de lokale Interesser. Det kan jeg meget godt forstaa, det har jo hele Tiden været Synspunktet, og jeg er ogsaa enig i, at en Afgørelse er ønskelig. Hvad der foranlediger mig til at udtale mig, er en Øring af det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (S. Pedersen), som sagde, at det var underligt, at Landstinget ikke vilde gøre den Indrømmelse at lade Ministeren afgøre Sagen, naar Folketinget vilde gaa ind derpaa. Det kunde det ærede Medlem for saa vidt have Ret til, hvis her var Tale om et Tillids- eller Mistillidsvotum; men jeg tror, at det ærede Medlem er i en Misforstaaelse, naar han mener, at det er fordi man ønsker at give Ministeren et Tillidsvotum, at man gaar den Vej at lægge Sagen i hans Haand. Nej, man gør det, fordi man er nødsaget til at vise Ministeren denne Tillid. Grunden er den, at man ikke selv kan finde en Afgørelse, som man kan tage Ansvar for. Det er meget almindeligt i vore Love, at naar man ikke kan finde anden Afslutning paa en Sag, sætter man Ministeren ind, og derved er der hverken Tale om Tillid eller Mistillid. — Jeg kan i øvrigt ikke udtale mig om noget af disse Forslag, men det er velbekendt, hvorledes jeg stiller mig. Derimod skal jeg gøre en Bemærkning foranlediget ved Udtalelser af et Par ærede Medlemmer her og i Afslutning til, hvad der passerede sidst, da Sagen var for her. Det vil erindres, at jeg da gjorde opmærksom paa, at der havde været fleraarige Forhandlinger mellem Ministeren og begge Ting, som gik ud paa, at Spørgsmaalet om Alestrupbanen skulde udsættes for Statstilskuddets Vedkommende, indtil man enedes om en Afgørelse, et Standpunkt, som jeg antager, at næsten alle ville finde fuldstændig korrekt og fuldstændig loyal. Deri ligger jo ikke, at man ikke kan komme til en foreløbig Afgørelse, men deri ligger, at jeg vil ikke tage noget finansielt Ansvar for en Ordning, for saa vidt den præjudicerer Fremtiden, deri ligger, at jeg vil ikke paa Statens Begier træffe Foranstaltninger, som kunne medføre, at Stationen paa det Sted, hvor den ligger, ikke kan udvides for 220,000 Kr., eller at Flytningen af Stationen ikke